

Perpålsa tussen budde i en stein
i Nordland, i Nordlan
å han Svensk-Henrik var på flukt på sine bein
han sprang frå lensmannen i dalen

Svensk-Henrik sprang, og han sprang
i Nordland, i Nordland
Og lensmannen kom likke bak med tvang
han klare aldri sleppe unna

Langt borte såg han noko han trudde
i Nordland, i Nordland
steinen der han Perpålsa budde
og pusten frå lensmannen va like bak

Han kasta seg bak stein han måtte sjå
i Nordland, i Nordland

han dundra og banka febrilsk og kraftig på
han Perpålsa var heldigvis heime

Døre opna seg litt på gløtt
i Nordland
Han Svensk-Henrik smatt inn
no ska eg sov søtt

-Det var ein tussestein!